

1908-03-05

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Afsendersted:

Burtangorg

Arkivplacering:

Mappe 58 nr. 40

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

5 Marts 1208 Buntingoy

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 58 Nr. 40

Fyren Kone! Inorges sad det ud til godthijs,
og da j spurede ~~de~~ hvad de litle tige ~~stige~~
betød, svarede han, det bliver stralende
solskins Negot efter toj han til Bataeria.
Med denne gode skæden rullede j på
arbejd og nåde akkurat ud at sætte et par
strøj på det store lærred, og de hvor vidunder-
løst motivet kan være. Der var urolige skye
på himmelen, men de klædte det solbeskimmede
salak med dyt lyft, og i dyt pløjede de med
bøfter et stk. borte, det der sad bedående
ud på de flade afsatser af rosmarker. Sad
gled skypen med over bjærgen, og j begyndte
at tyne bøfter. De dræberne begyndte at jelle,
notende j i min toj de lunde om campagene,
som i sådant vejre skildte dy tonefæskel-
løst ud fra hinanden, vultammen var sandt
vakt. Men det blev mere regn, og j måtte for
først gang sigg ly for mine søge hos jær-
ten med orden af, under hans gæstmilde
tagudkøling, indtil vognen kom og hentede j.
Der kom endda 2, for han der kørte mig ud, reg-
de ud, at i sådant vejre ønskede j at komme
hjem. Næppe havde j læst bøgerne på hans
vogn, som j trods frugt havde sendt mig, for

hun selv kom i en anden vogn, så jeg måtte løse
 om. Regnemesteren, fik en lille trøst. Så måtte
 jeg stå tiden i liden på laboratoriet, hvor jeg
 havde en østlig opsigts til min fjerde nat over, og
 så trøstede jeg mig med, at det var meget vel
 vilde blive tørre til mit grænses af-
 motiv. Men da jeg efter udsættelse søvner, blev
 øjnene op skinnende solen midt mellem
 mellem godter og skyer. Så tog jeg fat på et
 nyt motiv, for skal vi have regn på de
 faste glæder af skinstider, og solskin på
 de dikkere regntider, så må man jo indrette
 sig der efter. Men jeg løber, når langt, jeg står
 lige udenfor ffs. egen indgang og ser op i him-
 gaden. Det varmere er netop den jernbane-
 bro, som på kortet, groet om Buitengor's ses
 fra siden som et mørkt hul. Nu er jeg nu får
 masseligt vej til det motiv og lygte til at fjør
 det færdigt, skulde skafagen være drøge
 som sætter drøge op, for det fjør de der hver
 dag. Hvorfor man de egentlig færdem op, jeg
 synes kun, at blive af og til her med, navnlig
 lige for regnin kommer. Der skulde og regnen
 gader og gader med det og og måske en af de blinde
 som lader. Ja theen var drøgt og vel og

at de på solnedgang, jeg ventede en god, men i Sol
den blev det ikke til noget videre, dermod viste
Gæde sig for første gang mere efter roden end på
nogle korte minutter. Rødt og blå borte som
brydte sig op efter og samlede sig i toppe, hvor
en lille sky lød og rugede. Det var en utvilsomt
vorden at de op i mod, sådan noget synes på dem
kun på det i meget dårlig gengivelse, måske
så dårlige så de slet intet præter derede,
og så kan de alligevel være fantasier.
Virkeligheden gav i hvert fald fantasien vinger
og jeg mottog og nævnte så længe det varede, alle
dem skovfyldte kløfter og højder som lod sig
til syne i de lyse farver, afværet sådant som
jeg var rejst langt efter. - Så vandt de røde
skove, og den daglige blå brydte sig i
natten gerne tage med. Senere på aftenen, medens
den to næste gamle nygmære øgede det lys,
var vi en vandring op i Kinebergsgade, for første
gang (ja den ene ende kendte jeg), for enden,
langt borte, så Gæde endnu synlig. I dag
til morgen den 6te var det en himmel og luft
så klar, så Salat la' hal mørkt, men jeg fik
gjort hvad i skulde og hvad i havde langt
efter. Så den lille udgave af Motivet fik jeg
nogle bøger, Hjalmar kom ud til mig, og billy
mig til dem. Senere var rejst henholdsvis, så
i som redanlig måtte mase mig efter Motivet.

9-3-08 Høst Du hvor det bliver ved med regn,
alle Hils (broders) om sber om at jeg mae blive gla-
nemstørret, har ikke virket kraftigt. Tak for
den lille billet i hans brev. Det er dog færdig som
de har haft influens, og hils mange gange når
Du ser dem og ønst god bedring og god vort hjem
mae fae det længst i den retning denne vinter
jeg ved I passer på, og at Du går straks i stov og
gutter de mae hurtigt under dynen, så vil Gud
komme Du. Ikke til at skrive formligende
breve her ned. Ja, på hans brev det hele, dog således
at vi skal gøre passe på. Jeg begynder at længes hjem,
og det er fordi det er så langt væk med at
bejdet her, det gjør jo nok noget, men ellers er det
da naturligt nok. Tidligere drøledes så meget ved
alt hvad jo blev nået, at læse de her ned, men
når det går så afbrudt med arbejdet så kommer
man på andre tanker. Jeg har jo ellers stået mig godt
overfor hjemmet. Hvorledes vi gerne have mit store
billede på nogle lunde i orden, og jeg vilde gerne
sæ gerne de 14 dage til Tjibodas, blot det
mae kunne forenes. Jeg har skrevet til Philip
om Paris, for hvis Du og Thora af en eller anden
grund nærrer mig for Genua, så vilde der være
store fristelser for mig til at tage om ad Paris,
hvis han er der på den tid. Man har hørt om på
Porto Fino eller Pisa. Jeg har fået brev fra Löwenthal
Lu mae de kære og hør det alle stunder godt
mange hilsener. Din Mende.